

[Steffensen]

Det er i hvert fald, som om der mangler en koordination, der ligesom kan være med til at styre udviklingen på en efter vores opfatte tilfredsstillende måde.

Vi vil se velvilligt på disse spørgsmål i udvalget og håber, at vi kan få en konstruktiv debat om sagerne dér, så vi kan få disse ting afklaret. Deraf må så til sin tid fremgå, om vor stilling til lovforslaget til sidst vil være, at man skal bevare dette råd, eller det skal erstattes af et andet organ.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil ud over at sige tak for den venlige modtagelse, forslaget har fået – med en enkelt undtagelse – gerne gøre tre bemærkninger.

I anledning af det, som hr. Svend Erik Hovmand og fru Ingerlise Koefoed sagde om de overvejelser, der er foregået, siden redegørelsen blev givet i foråret, vil jeg gerne minde om, at det fra vor side blev sagt dengang, at vi ville overveje, om det kommende forslag skulle gå ud på en ændring, i form af, at der blev foreslået direkte valg og direkte skatteudskrivning, eller det ikke skulle ændres. Overvejelserne er endt, som det fremgår af lovforslaget, og de er endt sådan af de grunde, som står nævnt i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg synes ikke, der er noget mærkeligt i det. Det var det, vi stillede i udsigt. Vi er endt med at foreslå, at man bliver stående ved den bestående ordning – med de arbejdsopgaver, hovedstadsrådet har, som jo er meget specielle.

Hr. Svend Erik Hovmand og hr. Fleming Jensen prøvede at finde ud af, hvad der gemte sig bag ved bemærkningerne om, at der ved kommende lovrevisioner ville blive lagt vægt på at undersøge og redegøre for og eventuelt ændre på opgavefordelingen i hovedstadsområdet imellem hovedstadsrådet og amtsråd og kommunalråd. I den anledning vil jeg godt sige, at det, der behandles her, er et styrelseslovsforslag – det er en lov om hovedstadsområdets styrelse på visse punkter, som revideres – og ikke et miljøministerielt forslag eller et regionplanforslag el. lign. Derfor er det nok begrænset, hvad det er muligt på nuværende tidspunkt at komme med af udtalelser og bindende tilsagn i forbindelse med dette udvalgsarbejde. Jeg skal i øvrigt ikke tage forskud på udvalgsbehand-

lingen, men bare sige, at det er jo et styrelseslovsforslag og ikke et forslag om henlæggelse af en kompetence, som i øjeblikket ved anden lovgivning er fordelt på forskellige områder. Vi har tilkendegivet en form for grundlæggende holdning, og det er med velberåd hu, naturligvis, fordi det er et problem, som er blevet nævnt i forbindelse med redegørelsesdebatten her i foråret.

Hr. Dræbye sagde, at det kan være svært at sikre sig, at de planer, som ét organ har ansvaret for, gennemføres af de andre organer, der rent faktisk skal udføre dem. Det skisma, det problem, har man også på alle andre områder, hvor en amtskommune skal lave en regionplan, mens udfyldningen på mange væsentlige punkter er henlagt til primærkommunerne. Her er der visse opgaver, f. eks. sygehusplanlægningsopgaven, der er henlagt til hovedstadsrådet, mens ansvaret for udfyldningen i det praktiske er henlagt til andre organer. Problemstillingen er i og for sig den samme, som man har på en række andre områder. Den eneste måde, hvorpå man kan ændre på dette og give den, der planlægger, fuld sikkerhed for, at planen kan gennemføres, er jo ved at henlægge også udførelsen til den planlæggende myndighed. Jeg har forstået, at så er vi så langt i retning af et storamt, at mange vil række armene i vejret og sige: det er jo det, vi har bedt om ikke at få forslag om. Jeg siger ikke dette for at provokere. Jeg siger det kun for at gøre opmærksom på, at sådan er forholdet rent faktisk.

Det ligger fortsat sådan, at de planer for sygehusudviklingen, der laves af amtskommuner – og her af hovedstadsrådet – skal godkendes af indenrigsministeriet, og jeg er ikke fremmed for den tanke, at det kan være nødvendigt at sikre en lidt stærkere stilling på et og andet område for indenrigsministeren, når det drejer sig om sygehusplanlægningen. Jeg er ikke fremmed for den tanke, at det kan være nødvendigt. Jeg vil i hvert fald med stor opmærksomhed følge, hvordan gennemførelsen af sygehusplanerne, i hvert fald de væsentlige dele af sygehusplanerne, landet over forholder sig til planerne.

Jeg har ikke hermed sagt, at jeg forbereder et lovforslag, der går ud på en ændring. Jeg har bare sagt, at det vil jeg interessere mig meget for. Foreløbig er der altså den indenrigsministerielle beføjelse til at sikre, at plan-